

+

K 513 / 77.

Nagy-Kőrös, márc. 18. 1860.

Medves Barátom!

Valóban nagy-ideje, hogy válasszoljak bűvés soraidra. Lustasá-
gom mentse ki aron sehasona kedély, mely éppen o-
ka e lustaságnak.

Igazad van: a szerkesztés nem való nekem. Tom-
pa is azt írja, a nélkül, hogy tudná, mi orsóból va-
lék Pestre költözendő, hogy ott lennék én igazán beteg.
Ez er nagyon valószínű: magam is azt hiszem. Tehát
a két "tűrhetlen" állapot közül folytatom a türhetőt,
bet, míg tudom. Akontul.... eh, ki tudja! arontul van
-e még valami?

Számadarásod a Ráth-féle ügyben nagyon kö-
szönöm: de elvém ellen van kétkömi oly munkát, mely
még nem kért. Mégis, ha már csak kevés volna hát,
ra! de még, hogy hivatalilag szűljak, nem vagyok
tul "a kendet vegein". Mikor lesz ez befűjerve, kívánt
ha úgy dolgozom rajta, mint mostanában! Ez a "pest"
erhetnem" egészen kiközött a munka sodrából. A Te
"Remlédet" majd csak elbűsáram jóval: de a könnyv-
nű megölne. Tehát még egyszer köszönöm süves ajánla-
todat és közbenjárásodat.

Tegnapelőre kaptam az akadémiái "szabaduló-leve-
let" mely aronban, rák nékve inkább már talán "örvit"
lezt. Mint örülök én ennek másforma kedélygel, munka
kedv, munkaerő mellett! Így pedig oly "humorosúan"
értem magamat, de nem hívt. tagatásom jókay étel,
mében; hanem Petőfi sorai jutnak eszembe:

Ha pedig az időd lejárt, (!?!!)
Öröket kapoz, de mekkorát!
Tudod, mért kapoz olyan nagyot?
Hogy legyen örököz piasztanod.

nekem is csak paplan kell már — vagy terítő.

No de elég a szomorúból. A többiek itt "Eítésítő" compentia(?) fejébe egy fürettel iöbbet kaptak, mint én. A "Knaut Nándor" fele Disseratio nem jött meg nekem. De vajon com, petát-e az Eítésítő, vagy elő kellene írniestünk?

Az örendes újságot, melyet leveled végen említett, már tudtuk, Julisa megírta rögtön. És megírta az is megírta, hogy ismét engem kivételnek meg a keresztapavággal. Nagyon köszönöm. Isten éltesse az én kis Leondámat, szüleit, vel, testvéreivel — és még letkes keresztmamájával együtt, kinek elő alkalommal légy szives átadni keresztomat. Örendue olvastuk, hogy kedves jó komám anyony már az elő napokban is jól volt: remélem, azóta sem lett rosszabbul. Igen sajnálom, ha a fel nem menetel részletekről várt hírvárt hírsított meg: de nem jut eszembe hogy ígértem volna, roha ellenkerőt sem írtam. Még úgy állt a dolog, hogy lépéseket uszek a lap iránt, volt is irándokom felirándulni, de aztán leestem róla. Kiba, hogy nem írtam meg.

Hát az a rossz lány hogy viseli magát? Ohajtva várjuk a hírvétot, kedves komám anyony ígérésének telje, sítését. S az nem jókára itt lesz már. Remélem, te is írtam, kithatj egy pár napi időt a kirándulásra. Addig is aldjön isten, kedvesesóddal együtt, és szeressen minden jóval!

igaz barátod
Aranybános

Stengony lucinoides.